

2010-08-10

Skatteverket
Att: Erik Rydelid

Skogsindustriernas synpunkter på Skatteverkets förordning och föreskrifter om värdering av lantbruksenheter

Det var ett digert material som Skatteverket skickat ut på remiss under en period på året då semestrarna gör det svårt att genomföra en djupgående remissbehandling. Det har helt enkelt inte funnits några möjligheter att på kort tid sätta sig in i alla detaljer. Föreskrifterna och allmänna råden bygger dock till allra största delen på vad som togs fram vid AFT 2005. Då fanns det en arbetsgrupp som tidigt diskuterade vissa frågor. Skogsindustrierna representerades då av Bertil Nordin på Holmen (numera pensionär). Även om arbetet denna gång varit mindre omfattande hade det varit önskvärt att tidigt under arbetet få möjlighet att ta del av detsamma. Skogsstyrelsen verkar av handlingarna att döma deltagit i förberedelsearbetet. En allmän första synpunkt är alltså att *Skogsindustrierna bör ges möjlighet att tidigt delta i arbete av denna karaktär.*

Det finns dock några saker som berör fastighetstaxeringen och som vi vill framföra även i detta sammanhang:

1) Storleksinverkan för skogsmark. Det finns en dokumenterad storleksinverkan vid prissbildningen av skogsfastigheter. Ju större en försold fastighet är, mätt både i värde och areal, desto lägre pris betalar marknaden per hektar. Ortsprismaterialet speglar främst marknaden för "normala" skogsfastigheter. I jämförelse med storskogsbrukets innehav omfattar genomsnittsfastigheten ett betydligt mer begränsat skogsinnehav. Nämnda förhållande innebär en övervärdering av väldigt stora taxeringsenheter av de slag skogsbolagen innehar. Vissa storlekskorrekationer har införts med början 1992 och avser dels de riktigt små innehaven (mindre än 20 hektar) och dels värderingsenheter med taxeringsvärden som är större än 5 milj kr. För de sistnämnda innebar storlekskorrektion vid AFT 2005 ca 13 % i reduktion av det framräknade taxeringsvärdet. I Skogsindustriernas medlemsföretag rör vi oss med taxeringsenheter på 500-1500 milj kr. Lantmäteriet konstaterade redan 2004 att det fanns ett behov att fortsätta studier kring storleksberoendet allt för att förbättra värderingsmodellerna. Någon sådan studie verkar dock inte ha skett.

2) En annan fråga är arealredovisningens noggrannhetsnivå. Det har länge varit

dags att slopa en arealredovisning i hektar med fyra decimaler när vi pratar om skogsfastigheter på tusentals hektar.

3) En företeelse som skogsindustrierna aktualiserade redan 1998 men som är ännu mer aktuell idag är naturvårdsintrångens hantering i fastighetstaxeringen. Det avser främst situationen där naturreservat är beslutat med avverkningsförbud och intrångsersättning. Enligt de nu översända föreskrifterna skall produktiv areal räknas in i arealen skogsmark. Fastighetsägaren får sedan yrka på att taxeringsvärdet skall justeras ner pga av reservatsföreskrifterna. Det krävs då någon form av värdebedömning när det gäller justeringens storlek. En uppräknig av erhållen intrångsersättning från tidpunkten för avtalet om ersättning tills idag och därefter en reducering av ersättningen till 75% för att erhålla justeringsbeloppet. Problemet med justeringar är att de måste yrkas vid varje taxering för att behandlas. Något som lätt glöms bort. Vårt förslag är att skogsmark i fastställt naturreservat skall deklareraras som övrig mark och således ej åsättas något värde.

Med vänlig hälsning

Mårten Larsson
Skogsdirektör
Skogsindustrierna